

Til § 27

Bestemmelsen fastlægger sammen med de efterfølgende §§ 28 og 29 reglerne om avancebeskatningen af dødsboet ved afståelse af boets aktiver. § 27 omhandler umiddelbart alle afståelser, der ikke klassificeres som udlodning, mens §§ 28 og 29 kun omhandler udlodning, herunder både udlodning med og uden succession.

Efter *stk. 1* er det hovedreglen, at dødsboets salg og andre afståelser behandles efter skattelovgivningens almindelige regler. Hovedreglen er i overensstemmelse med gældende ret, men er ikke nedfældet i gældende lovtæst.

Ved 2. pkt. foreslås det præciseret, at udlodning omfattes af §§ 28 og 29. Henvisningsbestemmelsen betyder ikke, at beskatning efter reglerne i § 27 er udelukket, hvis der er tale om udlodning, men derimod at man ved udlodning må referere til §§ 28 og 29, hvis man ønsker at få fastslået, om der skal ske beskatning efter § 27 eller ej.

Det er reglerne for personers indkomstopgørelse, der finder anvendelse, jf. § 21. Det bemærkes i den forbindelse, at dødsboet er indtrådt i afdødes skattemæssige stilling, jf. § 20.

Efter *stk. 2* er et dødsbos fortjeneste ved afståelse af en ejerlejlighed, der ville have været skattepligtig efter lov om beskatning af fortjeneste ved førstegangsafståelse af visse ejerlejligheder, hvis afdøde selv havde oppebåret fortjenesten, ikke skattepligtig efter ejerlejlighedsbeskatningsloven.

Afståelse af ejerlejligheder, der ikke er erhvervet som led i den skattepligtiges næring, er som udgangspunkt omfattet af ejendomsavancebeskatningsloven. Ejerlejlighedsbeskatningsloven indebærer, at der i forhold til ejendomsavancebeskatningsloven under visse betingelser sker en udvidet beskatning af fortjeneste ved afståelse af ejerlejligheder, der den 11. februar 1986 helt eller delvis var udlejet til beboelse. Der henvises nærmere til bemærkningerne til § 40, stk. 5.

Konsekvensen af, at der ikke sker beskatning efter ejerlejlighedsbeskatningslovens regler, er således, at fortjenesten i stedet omfattes af ejendomsavancebeskatningslovens regler.

Bestemmelsen svarer til ejerlejlighedsbeskatningslovens § 6, stk. 1, der foreslås ophævet i forbindelse med overflytningen til dødsboskatteloven.

Stk. 3 omhandler nogle særregler om fortjeneste eller tab omfattet af ejendomsavancebeskatningslovens § 8 eller § 9, stk. 4 (parcelhusreglen), eller § 9, stk. 1 (stuehusreglen).

Efter parcelhusreglen er fortjeneste skattefri, hvis en række betingelser er opfyldt, jf. ejendomsavance-

beskatningslovens § 8, stk. 1. Blandt betingelserne er, at ejendommen skal have tjent til bolig for ejeren eller dennes husstand i minimum en del af ejerperioden. Efter stuehusreglen gives med en tilsvarende bopælsbetingelse et fradrag i den opgjorte fortjeneste.

Indholdet af *stk. 3* er i lyset heraf, at bopælsbetingelsen med hensyn til afdødes bolig skal anses for opfyldt, selv om afdøde var enlig, eller ejendommen i øvrigt har stået ubenyttet i boperioden, blot afdøde selv har benyttet boligen frem til dødsfaldet.

Bestemmelsen svarer til ejendomsavancebeskatningslovens § 14, stk. 1, der foreslås ophævet i forbindelse med overflytningen til dødsboskatteloven.

Stk. 4 omhandler frigørelsesafgift af fast ejendom, der er erhvervet som led i næring. Efter ligningslovens § 4 A, stk. 1, kan sælgeren ved opgørelse af fortjeneste eller tab ved salg af ejendommen fradrage frigørelsesafgift, der er pålagt i vedkommendes ejertid.

Det foreslås, at dødsboet skal kunne fradrage frigørelsesafgift, der er pålagt ejendommen i afdødes eller ægtefællens ejertid.

Bestemmelsen svarer til ligningslovens § 4 A, stk. 2, 1. pkt., der foreslås ophævet i forbindelse med reglens overflytning til dødsboskatteloven.

Stk. 5 omhandler aktier mv., der tidligere er blevet beskattet i forbindelse med aktionærens fraflytning efter de særlige regler i aktieavancebeskatningslovens § 13 a. Det foreslås, at boet kan vælge at opgøre fortjeneste eller tab ved afståelse af aktier mv. efter de særlige regler i aktieavancebeskatningslovens § 13 a, stk. 6.

Bestemmelsen ændrer ikke gældende ret.

Stk. 6 er en særregel, der definerer afståelsessummen i tilfælde, hvor udlodning efter § 28 skal sidestilles skattemæssigt med afståelse. Det særlige ved denne situation er, at der ikke nødvendigvis sker nogen udveksling af ydelser mellem dødsboet og udlodningsmodtageren.

Det foreslås, at i disse tilfælde skal det beløb, som aktivet er sat til i boopgørelsen, betragtes som afståelsessum. Hvis værdiansættelsen undergives en sagkyndig vurdering efter reglerne i boafgiftslovens § 12, er det dog det endelige vurderingsresultat, der skal betragtes som afståelsessum.

Bestemmelsen svarer til de nuværende regler i kildeskattelovens § 30, stk. 4, 2. pkt., for så vidt angår tab og § 33, stk. 5, 2. pkt., for så vidt angår fortjeneste.